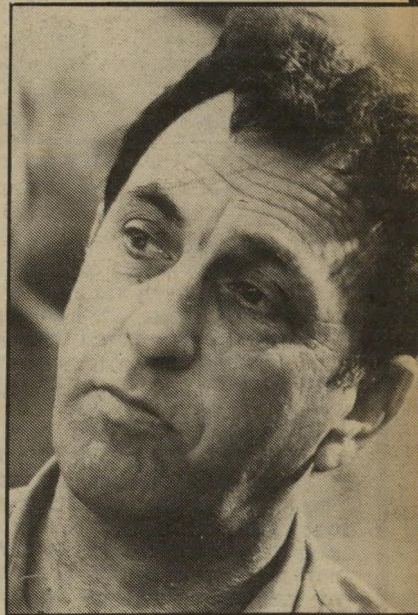

עיונו אותו בשקט

יש איש מאוד מפורסם, הרצל שפיר, אלוף (מיל'), מפכ"ל-מיסטרטה מודת, העוסק היום בעיסוקי יבוא ויצוא. לרוע מזלו של שפיר בן ה-53, הוא התאלמן ונשאר עם שלושה ילדים: בת נשואה, בן העובד ב-מיסטרדירסום ובת נוספת, סטודנטית. מאז שנותר לבדו, מנסים כל מיני אנשים טר-בים לשדך לו את אלמנת-המדינה, את

הרצל שפיר
עסקי יבוא

גרשת-המדינה את בוגדת-המדינה — נשים המוכרות בזכות מעשי בעליהן.

שפיר הוא בעיה. קודם כל הוא מגן בקנאות נוראית — אולי לעיתים מוגזמת — על פרטיותו. שום דבר אי-אפשר להי-ציא ממנו, ואם הוא לא מכהיש, אין ואת אומרת שהוא מאשר. אם, למשל, אני מטלפנת אליו ושואלת אותו אם הוא יוצא עם האלמנה הכי-מפורסמת במדינה, הוא יאמר שהוא מסרב לענות. במיקרה אחר, יכולתי לומר, כי שתיקה כהודאה. אך לא במיקרה המיוחד הזה.

ובכן — בדקתי פה ושם, ולא הסתפקתי בטריקת טלפון אפשרית, ואני חייבת לעד-כן אהכם. הרצל הוא לבד. אין לו רומן חשאי, לא עם אלמנת-המדינה, לא עם גרושת-המדינה ולא בטית. אני באמת לא יודעת מה הוא עושה ערב-ערב ומה הוא עושה חוץ מעיסוקי יבוא ויצוא, אבל אני יודעת שהוא לא קשור לשום אישיות מר-כרת. או אולי כולם יעזבו אותו בשקט ויניחו לו להצליח בעסקים שלו?

אבו-חצירא

כשדנן

הרומנים המעניינים ביותר הם אלה ש-התחילו במיקרה, כשאיש מהצדדים לא הע-לה על דעתו שמהו עומד להתרחש.

אחד כזה, למשל, התחיל במישפט אהרון אבו-חצירא, השרלשעבר יוצג במישפט על-ידי סוללה של עורכי-דין, מהבכירים בארץ, ממישרדי עורכי הדין של מיכה ורם כספי בתל-אביב ושלמה תוסי-כהן בירושלים. במישרדו של כספי עבדה או הפרקליטה הצעירה והחמדה ורדה וירט, שייצגה את ההגנה.

אנשי מחלקתו של תת-ניצב בנימין זיגל, ראש מחלקת הונאה במטה-הארצי, לקחו חלק פעיל במישפט. הם העידו מטעם התביעה. אחד מאנשי המחלקה היה בצלל אל ליבנה, חוקר ממשקף ובהייר-שיער.

כל מכריה מוכנים להישבע, שעד לאו-תו מישפט לא היו לוהרדה שום משיכה או קשר לאנשי-מיסטרטה. היא ראתה אותם כל הזמן בצד השני של האולם, כשישבה ליד הלוקחות שעליהם הגן המישרד שלה. ובכל זאת, קרה משהו. בין דיון לדיון, בהפסקות הרבות שהיו במישפט, התיידדו הפרקליטה הצעירה והחוקר, שאינו קשוח כלל, התאהבו ושמעתי שבקרוב-בקרוב — עניין של חודש, חודשיים, מכסימום שלושה — הם עומדים להינשא.

ורדה בת ה-25 עברה לעבוד במישרד אחר. היום היא עובדת במישרד-הפרקי-ליטים של חנו מלצר, ובתוקף תפקידה ה-חדש היא מטפלת בכל ענייני האירגון ה-ארצי לקידום מעמד השוטר. כן, זהו האיר-גון של נשות השוטרים, שהחליטו לא ל-הניח לשר-הפנים עד שלא ימלאו תבי-עותיהן. בצלאל בן ה-29 נמצא עדיין במי-קום עבודתו במיסטרטה.

אומרים, שהשניים החליטו להזמין לח-תונתם גם את השושבין האמיתי לכל ה-

משורר אומנם הוא אדם רגיש מאוד ולא פוסל על הסף נשיקה גברית, אבל במיק-רה זה...

על ההמשך כדאי לדלג. אילו היו אלה גבר ואשה, צד אחד יכול היה להתלונן במי-סרה על אונס. במיקרה הזה אסף המשורר הצעיר את נירוותיו, מהריצפה או מקצה השולחן, סידר את שערו, כיפתר את בגדיו ויצא התוצה כשדמעות בעיניו.

מה שבטוח: אם גם על זה יכתוב ה-משורר שיר, זו תהיה יצירה כנה וגם אמ-נה. את זה הוא כבר לא יצטרך לתת ל-מבקר ספרותי שיקרא לפני הפירסום.

אהבה בכרם

כרם. לזכותה תחרותי-יפוי שבה היא קיי-בלה תואר, עבודות צילום ודוגמנות. בקי-צור — גם יפה, גם צעירה גם מוכשרת. היא נוסעת בכבישי גוש-דן באוטוביאנקי חדשה מודל 1983, ומספרת שהוריה רכשו עבורה את המכונית.

אולי, אולי היא דוברת אמת. אך יש הטוענים בעקשנות שהאיש שקנה לה את הרכב הוא... רגע, רגע, אסור להגיד את שמו. הוא חיפאי נשוי ואב למישפחה. הוא חתן לא רגיל, כבן 30, גבוה, שחור-שיער, בעל אוטו גדול-גדול ועוסק בייבוא. יותר לא אומר, כי או אשתו מיד תדע שזה בעלה.

לצורכי עבודה הוא נמצא בתל-אביב, הוא שכר דירה בעיר, ובה הוא גר בימי השבוע. לצידו — ענת כרם היפה.

מסתבר שהאהבה בין השניים גדלה כל-כך, שכאשר היא נסעה ללונדון הוא נסע בעיקבותיה ואחר-כך חזר איתה לישראל דרך חצי אירופה.

כרגע הוא מרגיש טוב. עושה חיים ב-תל-אביב, ובסוף שבוע הוא בבית. זה נמי-שך כבר כמה חודשים טובים.

מה יהיה אחר-כך? מכיוון שיכולים לע-בור יובלות עד שרכילות כלשהי תגיע לחיפה, היבואן הזה יוכל להמשיך ולעשות חיים משוגעים הרבה-הרבה זמן.

הסיפור הבא הוא על אוטו. אימרי לי-מני קנה לך מכונית, ואדע מיהו הגבר הנשוי שאיתו את יוצאת.

בתל-אביב מסתובבת חתיכה חיפאית ש-עברה לבירת השפלה. שמה בישראל: ענת

מכופף

הבננות

את הידיעה הבאה לא קיבלתי בדרך-על-טיבעית, למרות שהיא עוסקת במישהו שיש לו כוחות על-טיבעיים. מכופף-המזלגות אורי גלר, הנמצא כבר די הרבה זמן בחו"ל, הוא אב לילד נוסף, נשוי לחנה, ולשניים בן בשם דניאל. עתה הוא אב טרי לבת בשם נפאל, גלר, שהתגורר בניו-יורק, עבר באחרונה ל-קונטיקט.

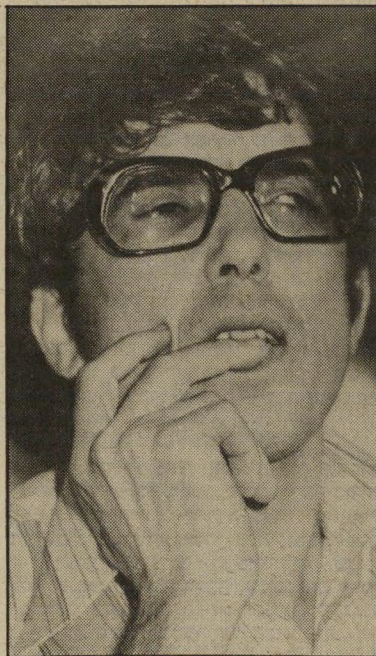
אם כבר הזכרנו את ניו-יורק ותינוקות, אי-אפשר שלא להזכיר את הזמרת אסתר עופרית בת ה-42, העומדת ללדת בתוך חודשיים. אסתר נישאה לא מזמן לחברה, אמרן ניו-יורקי, הצעיר ממנה ב-20 שנה. הם רצו להצט את הרך הנוולד יהיה בן או בת. הם לא פנו לגלר, אלא ביררו אצל רופא, שקבע שהתינוק יהיה ממין זכר.

ואם כבר לידות, אני שמחה להודיע שנולדה בת לשחקן הכדורסל של הפועל תל-אביב לבון מרסר. השחקן שחוסר העור ואשתו שרון החליטו לקרוא לבת הקטנה דניאל. ימים יגידו אם גם היא תהיה כדורסלנית.

גירושי האחים

חיפה ואילת חברו יחדיו לפירוד הבא. אסתר (אסתי) בן, אחותו של ראש עיריית אילת, גדי בן, נפרדה מבעלה רפי גרנות בעיקבות כך היא עזבה את עיר מגוריהם חיפה. רפי הוא אחיו של הזמר דני גרנות, שכמעט אין שומעים אותו כיום.

לא הצלחתי לברר את הסיבות לפירוד. הצלחתי רק ללקט פירוור מידע. שהפרידה לא באה במפתיע, אלא התבשלה אצל בני הזוג די הרבה זמן. מכל מקום — עתה זה סופי.

אהרון אבו-חצירא
היכרות במישפט

עניין, הלא הוא הח"כ אהרון אבו-חצירא, שאילמלא הצרות שאליהן נקלע, לא היתה חתונה.

נמר שחור

עבר

ביניהם?

הצייר המצליח שאול נמרי בא לישר-אל לביקור חטוף ומייד חזר לארצות-הבי-רית, שם הוא שוהה בשנתיים האחרונות. גם הוא, כמו אחיו הזמר יוני נמרי, עושה

שאול נמרי
לא ברור

חיל מעבר לים. הוא עשה שם כמה תעור-רות גדולות, מצייר ומפסל ואפילו צייר את הפוסטר המפורסם של ג'ון לנון, אחרי שנרצח.

מה שמורר בכל הסיפור הוא, שחודש בערך לפני ששאלו בא לישראל, באה אשתו, אורית, ביחד עם בתם המשותפת, אגדה, ששמה אגב הוא משום שהשניים לא הא-מנו כלל שהיו להם ילדים. האשה ר-הילדה התגוררו בבית-הוריה של אורית. שאול בא, גר לבדו במלון בתל-אביב הציץ ונסע. אשתו עדיין כאן.